ריכוז שנתי של עדכונים בנושא סוגיות גילוי ודיווח

לקוחות וידידים נכבדים,

בעדכון לקוחות זה נביא בפניכם ריכוז של סוגיות שונות בנושאי גילוי ודיווח שנדונו במהלך השנה החולפת במסגרת פסיקת בית המשפט הכלכלי והחלטות מנהליות של מותב ועדת האכיפה המנהלית ברשות ניירות ערך:

(1) **בחינת המהותיות הכמותית והמהותיות האיכותית של מידע** - היבטים שונים של מהותיות כמותית ואיכותית של טעות בדוחות.

(2) **מהותיות הטעות מנקודת מבטם של מחזיקי אג"ח** - האם יש להבחין בין משקיע במניות למחזיק אג"ח בבחינת מהותיות המידע עבור המשקיע הסביר לצורך חובת הדיווח והיקף הגילוי?

(3) **מידת הפירוט הנדרשת בדיווח מיידי על אירוע** - מהו היקף וסוג המידע שיש לכלול בדיווח מיידי על אירוע או עניין?

(4) **חובת דיווח על מידע שפורסם בפומבי** - האם פרסום של מידע בתקשורת או בכל אמצעי פרסום אחר, לרבות פרסום רשמי של גוף ציבורי, פוטר את החברה מהחובה לפרסם דיווח מיידי?

(5) **חובת עדכון בדיווח מיידי אודות "התפתחות מהותית"** - מהי "התפתחות מהותית" המחייבת את החברה לפרסם דיווח מעדכן ביחס למידע שפורסם לגביו דיווח מיידי?

(6) **הכללת מידע בדיווח על הכנסות צפויות ללא התייחסות לרווחיות** - האם ניתן לכלול בדיווח מיידי מידע על הכנסות צפויות מבלי לציין מהי הרווחיות הצפויה?

(7) **מחיר השוק כאינדיקציה למהותיות או לנזק** - האם השינוי במחיר נייר הערך לאחר גילוי המידע משמש אינדיקציה למהותיות המידע או לבחינת קיומו של נזק לציבור המשקיעים?

(8) **דיון בשאלת הדיווח בוועדת גילוי כטענת הגנה** - האם קיום דיון בזמן אמת בשאלת מהותיות המידע לצורך דיווח עשוי לשמש טענת הגנה?

***

רקע

עקרון היסוד העומד בבסיס חובות הגילוי והדיווח הוא "מהותיות" המידע הטעון גילוי.[1] חברה נדרשת לדווח לציבור המשקיעים רק מידע מהותי וכן לעדכן את ציבור המשקיעים מעת לעת ביחס למידע זה.

במהלך השנה החולפת ניתנו מספר פסקי דין על-ידי בית המשפט המחוזי-כלכלי והחלטות של מותב ועדת האכיפה המנהלית ברשות ניירות ערך, אשר חידדו היבטים שונים הנוגעים בחובות הגילוי והדיווח של חברות. עיקריהם יובאו בעדכון זה.

(1) בחינת המהותיות הכמותית והמהותיות האיכותית של מידע

בפברואר 2019 פורסמה החלטת מותב ועדת האכיפה המנהלית בתיק המנהלי בענין חברת אלבר ונושאי משרה בה[2], במסגרתה הוטלה על נושאי משרה בחברה אחריות להכללה ברשלנות של טעות מהותית בדוחות הכספיים של החברה במשך מספר שנים, שמקורה בשימוש באומדן בחישוב סעיף הוצאות רישוי בגין צי הרכב של החברה. במסגרת ההחלטה בחן המותב האם הטעות שנכללה בדוחות החברה היא מהותית מבחינה כמותית ומבחינה איכותית/משפטית והתייחס, בין היתר, להיבטים הבאים:

- **טעות בדוחותיה הכספיים של החברה בסכום של מיליונים, שהוא משמעותי "אבסולוטית" בעיניו של המשקיע הסביר, הוא משמעותי גם עבור חברה שמגלגלת מאות מיליונים בשנה** - הערכת הסכום על ידי החברה לא צריכה להיעשות לפי קנה המידה שלה עצמה, אלא לפי קנה המידה של המשקיע הסביר, שבעיניו מדובר בסכום משמעותי אבסולוטית.

  המותב דחה את הטענה כי מדובר בטעות זניחה שנעלמה מעיני החברה ונושאי המשרה בה לאור מחזורי העתק בחברה, משום שהאדם הסביר היה מתייחס לסכום הטעות, שעמד ביום גילויה על סך של למעלה מ-20 מיליון ש"ח, כאל טעות מהותית. המותב ציין כי גם בהתייחס לחברה שמחזוריה הכספיים גדולים מאוד, סביר להניח כי החברה ומנהליה לא היו מתעלמים מאובדן של מעל 20 מיליון ש"ח לחברה או מהיווצרות גרעון בסכום כזה.

  יצוין כי במסגרת דעת המיעוט בהחלטה ענין אלבר הובעה הסתייגות מנימוקי החלטת הרוב בעניין זה, תוך שצוין בה כי ראיית המהותיות הכמותית במונחים 'אבסולוטיים' אינה מתיישבת עם תכלית ההבחנה בין מידע מהותי למידע שאינו מהותי.

  לטעמנו, אכן, תוצאה זו של בחינת המהותיות הכמותית במונחים 'אבסולוטיים' עלולה להיות בעייתית, שכן מהותיות כמותית של מידע בדוחות החברה נבחנת ביחס להיקף הפעילות של החברה הרלבנטית. כך גם בהתאם להנחיית הרשות בעניין קווים מנחים לבחינת מהותיות של טעות בדוחות כספיים הקובעת, בין היתר, חזקות כמותיות כשיעור מנתוניה הכספיים של החברה, לצורך בחינת טעות בדוחות כספיים.

- **הטעות היא מהותית מבחינה איכותית כי היא מהווה "אינדיקציה להתנהלות החברה ואנשיה בתחום הדיווח"** - עצם קיומה של הטעות, על נסיבותיה (לרבות משכה, גודלה והיעדר בקרות מספקות לגילויה), היא בגדר מידע חשוב למשקיע סביר כאינדיקציה להתנהלות החברה ונושאי המשרה בה. למשקיע הסביר חשובה הידיעה על טעות של החברה והנהלתה שהביאה לטעות בדוחות החברה לאורך תקופה ארוכה מבלי שגילו אותה.

---

[1] ע"א 7510/15 רועי ברנדיס נ' בבילון בע"מ ואח' [פורסם בנבו, 15.3.2017].

[2] יצוין כי החלטת המותב הנ"ל ניתנה בעניין נושאי המשרה בחברה, בעוד החברה עצמה התקשרה עם יו"ר רשות ניירות ערך בהסדר אכיפה, חלף ניהול ההליך במלואו.

בנסיבות אלה, מהווה הדבר אינדיקציה להתנהלות החברה ואנשיה בתחום הדיווח ויש בכך כדי להצביע על התנהלות שעלולה להוביל להתרחשותן של טעויות נוספות בעתיד, ואף בממדים גדולים יותר.

(2) מהותיות הטעות מנקודת מבטם של מחזיקי אג"ח

בענין אלבר נדונה סוגיה המתעוררת חדשות לבקרים בחיי המעשה, הנוגעת לשאלה האם לצורך הקביעה בדבר מהותיות הטעות בדוחות למשקיע, יש מקום להבחין בין בעל מניות לבין מחזיק אג"ח, והאם יש הבדל בין היקף הגילוי הנדרש כאשר מדובר בחברת מניות לעומת חברת אג"ח. המותב ציין כי בהחלטתו כי:

- **החברה מחויבת לאותו גילוי נאות כלפי מחזיק האג"ח כשם שהיא מחויבת לכך כלפי המשקיע במניות.**
- **גם סף המהותיות לדיווח אינו משתנה בין שני סוגי המשקיעים.**

יצוין כי גישת המותב אינה מתייחסת לכך שמבחינה כלכלית, השפעתו של המידע הנכלל בדוחות עשוי להיות שונה בין חברת מניות לחברת אג"ח, כאשר מדובר בחברה סולבנטית.

(3) מידת הפירוט הנדרשת בדיווח מיידי על אירוע

במסגרת פסק דין של בית המשפט הכלכלי שניתן לאחרונה בדיון חוזר בעניין ליעד (בקשת אישור תובענה ייצוגית נגד חברת בזק ונושאי משרה בה, בגין הפרות של אי דיווח והכללת פרטים מטעים בדיווח על נושאים רגולטוריים הקשורים לפעילות החברה), התייחס בית המשפט לשאלה מהו היקף המידע ורמת הפירוט שעל חברה לכלול במסגרת דוח מיידי, ובכלל זה לסוגיות הבאות:

- **הכללת תחזיות חיצוניות והערכות עתידיות בדיווח מיידי** - במסגרת דיווח מיידי על אירוע או עניין שהחברה החליטה לדווח עליו, עליה לכלול **כל** מידע שיש בו כדי להבהיר את האמור בו. ההבחנה בין מידע עתידי לבין מידע על אירוע או ענין שכבר קרו ("מידע קשה") אינה תמיד ברורה.

בפסק הדין נדונה השאלה - האם במסגרת הדיווח המיידי של החברה על קבלת מסמך שימוע מהרגולטור, היה על החברה להתייחס גם להערכות כלכליות בדבר השלכות אפשריות על החברה, שנכללו בחוות הדעת שצורפה כנספח למסמך השימוע?

בית המשפט קבע כי:

- כאשר האירוע העיקרי נושא הדיווח המיידי כרוך בתחזית של גורם רגולטורי ביחס לאירוע עתידי, החברה אינה נדרשת לדווח אודות מצבה האפשרי בעתיד אם התחזית תתממש, אלא עליה לדווח על עצם קיומה של התחזית.
- **מידע אודות הערכות של רגולטור שנמסרו לחברה נחשב בדרך כלל למידע אובייקטיבי ו"קשה" ולא מידע צופה פני עתיד**, ולכן ההערכות עצמן שנכללו בחוות הדעת אינן בגדר מידע עתידי שיש לבחון באמצעות המבחנים שנקבעו בפסיקה ביחס לדיווח על מידע עתידי ולא ודאי (למשל בהלכת בבילון).

- **הכללת 'תחזיות קיצון' הנוגעות לאירוע בדיווח מיידי** - בפסק הדין עלתה השאלה האם תחזית קיצון פסימית שהוכנה בידי רגולטור, הכרוכה באי דיוק רב, עולה כדי מידע מהותי אשר החברה חייבת לגלות אותו, בין היתר מאחר שהוא עלול להטעות את ציבור המשקיעים. נקבע כי **אם החברה סבורה שהמידע אינו מדויק, אין זה פוטר אותה מחובת הדיווח אודותיו, אלא רק מטיל עליה לציין את הסתייגותה ממנו.**

- **מהם המסמכים אשר יש לצרף לדיווח המיידי?** - כאשר החברה נדרשת להכריע האם עליה לפרסם את המסמכים הגולמיים עליהם היא מדווחת במסגרת הדוח המיידי, או שמא די בפרסום תמציתי של אותו מידע, **חל עקרון המהותיות וככלל החברה אינה נדרשת לצרף את אותם מסמכים גולמיים אלא רק לתמצת אותם במסגרת הדיווח.**

בנוסף, נקבע כי **חובת הגילוי של החברה משתרעת על כל מידע מהותי שבידי החברה, וזאת בין אם הוא נכלל במסמך העיקרי נושא הדיווח ובין אם הוא נכלל בנספח לו.**

(4) חובת דיווח על מידע שפורסם בפומבי

במסגרת פסק הדין שניתן בדיון החוזר בענין ליעד, עלתה השאלה האם פרסום פומבי של מידע "פוטר" את החברה מדיווח עליו באמצעות דיווח מיידי.

יצויין בהקשר זה כי תקנה 36(ו) קובעת כי הוראות תקנה 36 לענין חובת דיווח מיידי על אירוע או עניין החורגים מעסקי התאגיד "**לא תחול על אירוע או עניין שהם מן המפורסמות, זולת אם יש להם השפעה מיוחדת על עסקי התאגיד**". יחד עם זאת, כבר נקבע בפסק דינו של בית המשפט העליון בענין פולק, כי עצם הפרסום בתקשורת של מידע אינו פוטר את החברה מחובת הדיווח אודותיו, אך כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו. בין היתר, יש לבחון האם לאור הפרסום של המידע רואים את המשקיע הסביר כיודע את המידע, וזאת בהתחשב במקורו, במידת תפוצתו, במידת הפירוט שבו ובנגישותו של המשקיע הסביר אליו. באותו עניין קבע בית המשפט העליון כי לא די במידע שפורסם באמצעי התקשורת כדי לספק מידע למשקיע הסביר, זאת לאור ההבדלים בין האפשרויות של המשקיע להסתמך על המידע הנובעים מהמקורות השונים של הפרסום.

בפסק הדין בדיון החוזר בענין **ליעד** נטען כי היות והמידע הנדון פורסם על ידי הרגולטור וגם זכה לסיקור במספר אמצעי תקשורת, הרי שהמידע הפך ציבורי ולכן אינו חב בדיווח. בית המשפט דחה את הטענה וקבע כי **ככלל, פרסומים שאינם נעשים על-ידי החברה בדרך הקבועה בחוק אינם פוטרים את החברה מחובת הדיווח החלה עליה. גם כאשר פורסם המידע על-ידי הרגולטור, מוטל על החברה לדווח על המידע בעצמה.** בית המשפט ציין כי מסקנה זו עולה מלשון סעיף 36 לחוק ניירות ערך המטיל את חובת הדיווח על החברה. יצוין כי בית המשפט לא התייחס בקביעתו להוראת תקנה 36(ו) לתקנות הדוחות ושאלת תחולתה בנסיבות העניין.

(5) חובת עדכון בדיווח מיידי אודות "התפתחות מהותית"

בהתאם להוראות תקנה 37א2 לתקנות הדוחות, נדרשת החברה לפרסם דיווח מיידי בגין כל "התפתחות מהותית" ביחס לאירוע או הענין שלגביו בחרה החברה לפרסם דיווח מיידי. במסגרת פסק הדין בדיון החוזר בענין ליעד התייחס בית המשפט להיקפה של חובת הדיווח מכוח תקנה 37א2 לתקנות הדוחות, ועל אילו עניינים היא חלה לצורך הקביעה האם בנסיבות העניין מדובר ב"התפתחות מהותית" אשר היה על החברה לעדכן את המשקיעים לגביה:

- **חובת העדכון היא שאלה נפרדת מהשאלה האם הדיווח המיידי היה הכרחי** - משהחברה דיווחה אודות האירוע, חלה עליה חובה להוסיף ולדווח אודות כל "התפתחות מהותית" לגביו. כעולה מהתקנה, **שאלת המהותיות נבחנת ביחס להתפתחות עצמה, קרי – בין אם האירוע המקורי היה חייב בדיווח ובין אם לאו, כאשר חלה ביחס לאירוע זה "התפתחות מהותית", על החברה להוסיף ולדווח אודותיה במסגרת**

דיווח מיידי.

- **הסיבה להטלת חובת העדכון היא ההשלכה האפשרית של הדיווח המקורי על מכלול המידע שיש בפני המשקיעים ועל ציפיותיהם באופן אשר עשוי להשפיע על מחיר נייר הערך** - הטעם להטלת חובת העדכון הוא ההשלכה האפשרית של הדיווח על מכלול המידע שיש למשקיעים והחשיבות של עדכון בדבר התפתחויות ששקילתן עשויה להשליך על החלטות ההשקעה שלהם. **כאשר חברה מדווחת אודות אירוע מסוים, הדבר עשוי לגרום לכך שציבור המשקיעים יניח כי האירוע הזה הוא מהותי גם אם בפועל הוא אינו כזה. לכן התפתחויות מהותיות ביחס לאירוע זה יהיו כאלה שעשויות להשפיע על החלטות השקעה של ציבור המשקיעים.**

בית המשפט ציין כי עניינים שבדרך כלל ה"משקיע הסביר" מצפה לקבל עדכון ביחס אליהם לאחר שדווח לו אודותיהם יכולים להיות, למשל, תוצאות מכרז שהחברה השתתפה בו, כישלונו של מיזוג שהחברה דיווחה כי מתנהלים מגעים ביחס אליו וגם תוצאות שימוע של החברה מול הרגולטור. יחד עם זאת, בית המשפט הדגיש כי המסקנה הזו אינה מחויבת המציאות **ויש לבחון את מערכת הנסיבות הספציפית כדי להכריע האם ההתפתחות משנה את המידע שעמד קודם לכן בפני המשקיעים**.

בית המשפט הפנה לפסק הדין בעניין עח אשר עסק באי דיווח של החברה על האפשרות כי לא תבוצע הצעת רכש עליה דיווחה החברה, שם ציין בית המשפט כי תקנה 37א2 מוסיפה על חובת הדיווח הקבועה בתקנה 36 (ואינה גורעת ממנה) בכך שהיא מחייבת תאגידים לעדכן את ציבור המשקיעים גם אם לא קרה אירוע או עניין נוסף וגם במקרים בהם התאגיד לא היה חייב בדיווח מלכתחילה, מאחר שאם לא כן, **ציבור המשקיעים נאלץ לקבל החלטות השקעה בשוק ההון על סמך המידע שהיה כלול בדיווח המקורי, מבלי שהוא יודע כי חל מאז שינוי אשר עשוי להשפיע באופן משמעותי על מחיר נייר הערך של החברה.**

יצוין כי בגישה דומה נקט בית המשפט גם בענין דיאמנט לגבי אי דיווח של תאגיד בנקאי על היעדר אפשרות לחלק דיבידנד מקום בו הבנק דיווח בעבר על מדיניות חלוקת דיבידנד, שם צוין כי מאחר שהדיווח המקורי על מדיניות הדיבידנד ציין כי המדיניות הותנתה במגבלות הנובעות מהוראות רגולטוריות שעלולות לחול על הבנק, היה על הבנק לעדכן על כוונות המפקח על הבנקים להחיל רגולציה אשר הביאה לציפייה פיקוחית כי הבנק לא יוכל לחלק דיבידנד בהתאם למדיניות שקבע.

- **יש לבחון האם המידע הנוסף מהווה חידוש מהותי לעומת המידע בדיווח המקורי** - השאלה המרכזית שיש לבחון היא **האם המידע "הנוסף" מהווה חידוש מהותי לעומת המידע שנמסר למשקיעים ביחס לאירוע במסגרת הדיווח המקורי,** ואם התשובה היא חיובית – על החברה לעדכן אודות ההתפתחויות החדשות הכלולות במסמך.

נראה כי פסקי הדין אשר דנו בהיקפה של חובת העדכון הקבועה בתקנה 37א2, הגדירו מהי "התפתחות מהותית" באופן רחב יחסית, כאשר המבחן הוא ההשפעה של המידע החדש על החלטות ההשקעה של המשקיע הסביר ועל מחיר נייר הערך. כלומר, יש לבחון האם המידע מהווה חידוש לעומת המידע שנכלל בדיווח המקורי וככל שכן, האם אותו חידוש, בפני עצמו, הוא מהותי בהתאם למבחני המהותיות לפי תקנה 36 (הוא עשוי להשפיע על החלטת השקעה ועל מחיר נייר הערך).

(6) דיווח על הכנסות צפויות ללא התייחסות לרווחיות

בבקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד חברת אפולו פאוור דן בית המשפט בהכללת נתונים על הכנסות משמעותיות

במסגרת דוח מיידי על פיתוח חדשני עליו דיווחה החברה, מבלי לציין האם בידי החברה נתונים על עלויות או על הרווחיות הצפויה.

בית המשפט ציין, כי משעה שהדיווח המיידי התייחס להכנסה "משמעותית" שתצמח למשתמשים במערכת של החברה (ולא הכנסה סתם), הדבר עלול היה להביא את המשקיע הסביר להניח שנערכה בחינה כלכלית של הכנסות הפיתוח, על אף שבחינה כזו לא נעשתה. על כן, בהחלטתו קבע בית המשפט כי **דיווח אודות הכנסה משמעותית צפויה, ללא סייג וללא הבהרה כי הרווח או העלות אינם ידועים לחברה במועד הדיווח, עשוי להיות מטעה.**

(7) מחיר השוק כאינדיקציה למהותיות או לנזק

בפסיקת בית המשפט צוין לא אחת כי בחינת מהותיות המידע בהתאם להוראות תקנה 36 לתקנות הדוחות לצורך הקביעה האם קמה חובת דיווח, צריכה להיעשות ביחס למועד טרם גילוי המידע ("אקס-אנטה") ולא בדיעבד לאחר גילויו ("אקס-פוסט"). בכך, דחה בית המשפט את היכולת להסתמך על השינוי בשער נייר הערך בעקבות גילוי המידע כשיקול לצורך קביעת מהותיות המידע.

יחד עם זאת, נראה שעל אף דחיית מבחן השינוי בשערי נייר הערך במסגרת קביעת המהותיות, בית המשפט משתמש במבחן זה כאינדיקציה לקיומו של נזק למשקיעים. מפסקי הדין שניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט, עולה כי **השפעת גילוי המידע על מחיר נייר הערך בבורסה לאחר הדיווח עליו (או גילויו בדרך אחרת), נבחנה במסגרת שאלת קיומו של נזק שנגרם לציבור המשקיעים בעקבות מחדלי הדיווח הנטענים.**

כך למשל, בהחלטת בית המשפט בענין אפולו פאוור (ר' לעיל), נקבע כי הדיווח שפרסמה החברה היה דיווח מטעה, אולם בקשת אישור התביעה הייצוגית נדחתה בשל היעדר קיומו של נזק למשקיעים, שכן לא הוכח ששער מניית החברה ירד בעקבות פרסום הדיווח המתקן את הדיווח המטעה. באופן דומה, במסגרת פסק הדין בדיון החוזר בענין ליעד בית המשפט לא הכריע בשאלה האם בנסיבות העניין היעדר הדיווח על החלטת הרגולטור הוא בגדר "התפתחות מהותית" בנסיבות העניין שכן ממילא לא הוכחה האפשרות שנגרם נזק כתוצאה מאי הדיווח, שכן לא חלה ירידה בשער המניה אותה ניתן לייחס לגילוי המידע החסר.

(8) האם דיון בשאלת הדיווח בוועדת גילוי עשוי לשמש טענת הגנה?

בענין ליעד עלתה השאלה מה המשקל שיש ליתן, אם בכלל, למעורבות ועדת הגילוי של החברה בהחלטה שלא לדווח אודות אירוע, וכפועל יוצא, האם יש מקום להכיר בהגנה מפני הטלת אחריות בגין הפרת חובת דיווח אם החברה נקטה בכל האמצעים הסבירים למניעת התרחשותה של ההפרה, או שמא מדובר באחריות מוחלטת.

נציין כי במסגרת שני פסקי דין מהעת האחרונה התייחס בית המשפט לסוגית תחולת כלל שיקול הדעת העסקי בהקשר זה וציין כי: (1) **אין תחולה לכלל שיקול הדעת העסקי בנוגע להחלטות הנוגעות לחובות הדיווח של החברה** (ובכלל זה להחלטות הנוגעות לחובות החברה ואורגניה כלפי צדדים שלישיים (שאינם החברה))[3] ו-(2) אין תחולה לכלל שיקול הדעת העסקי בנוגע להחלטות שעניינן הפרת חובה על פי דין.[4]

מנגד, לפי חוק ניירות ערך עשויה לעמוד טענת הגנה מפני אחריות למי שהוכיח כי נקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שלא תתרחש הפרת דיווח. בנוסף, במסגרת הליכי אכיפה מנהלית אחריות בגין ביצוע הפרות דיווח מוטלת

---

[3] ת"א (מרכז) 47302-05-16 **בטר פלייס ישראל (ח.ת.) 2009 בע"מ (בפירוק) נ' שי אגסי ואח'** [פורסם בנבו, 12.9.2018].

[4] תנ"ג (ת"א) 47621-07-16 **אמוץ חורב נ' בי קומיוניקיישנס בע"מ** [פורסם בנבו, 18.7.2019].

רק במקרה בו הוכח כי נושא המשרה פעל ברשלנות, קרי לא פעל כפי שמצופה ממנו בנסיבות העניין, ועל כן טענת הגנה ביחס לאמצעים נאותים שננקטו על ידי החברה למניעת הפרת הדיווח עשויה להיות רלבנטית.

בית המשפט לא הכריע במסגרת פסק הדין מה מעמדה של טענת ההגנה של החברה לפיה בזמן אמת התקיים דיון בוועדת הגילוי ביחס לשאלה האם יש לדווח ובסופו של דבר החליטה הוועדה שלא לפרסם דיווח מיידי, תוך שצוין כי טענת הגנה כאמור תיבחן במסגרת הליך התובענה הייצוגית גופו.

דגשים עיקריים:

- נסיבות קרות הטעות בדוחות, לרבות משכה וקיומם של נהלים ובקרות שאמורים להביא לאיתורה, עשויים להשליך על סיווגה של הטעות כטעות מהותית.
- היקף וסוג הגילוי בדוחות אינו שונה עבור משקיע במניות לעומת מחזיק אג"ח.
- חברה נדרשת לכלול בדיווח מיידי גם הערכות ותחזיות חיצוניות הקשורות לאירוע נושא הדיווח, גם אם מדובר בהערכות "קיצון" שלדעתה אינן מדויקות. החברה רשאית להציגן ולהסתייג מהן.
- דיווח מיידי צריך לכלול גם תמצות של מלוא המידע הרלבנטי המובא במסמכי צד ג' נושא הדיווח המיידי, על נספחיהם.
- פרסום פומבי של מידע אינו פוטר את החברה מהצורך בדיווח על המידע.
- חובת דיווח מעדכן חלה על מידע המהווה חידוש מהותי לעומת המידע שנכלל בדיווח המקורי, גם אם מלכתחילה לא קמה חובת דיווח ביחס לדיווח המקורי.
- לא ניתן לדווח אודות הכנסות משמעותיות צפויות מבלי להתייחס לנושא העלויות והרווחיות הצפויה או לכל הפחות לקיומו של מידע בנוגע אליהן בידי החברה.
- השינוי במחיר נייר הערך בבורסה אינו מהווה אינדיקציה למהותיות המידע אך עשוי לשמש לצורך הקביעה האם בנסיבות העניין נגרם נזק לציבור המשקיעים כתוצאה מגילוי המידע.
- עדכונים בדבר החלטות רגולטוריות אשר עשויות להיות להן השלכות על תחום פעילות מרכזי בחברה הן, ככלל, מידע מהותי שיש לדווח עליו.

בברכה,

פישר בכר חן וול אוריון ושות'

* כותבת עדכון זה: עו"ד ענבל גאון

למידע נוסף ניתן לפנות אל אנשי הקשר שלכם במשרדנו, או אל:

אברמי וול	awell@fbclawyers.com	03-6944131
שוני אלבק	salbeck@fbclawyers.com	03-6944111
ניצן סנדור	nsandor@fbclawyers.com	03-6944131
בועז נוימן	bnoiman@fbclawyers.com	03-6944249
ורד אורן	voren@fbclawyers.com	03-6944249

הכלול באגרת מידע זו הוא מידע כללי בלבד, הוא אינו חוות דעת משפטית או ייעוץ משפטי ואין להסתמך עליו. כל הזכויות שמורות לפישר בכר חן וול אוריון ושות'. להירשם למייל זה או להסרה מרשימת התפוצה: news@fbclawyers.com